

עירובין פרק ו משנה ג

אֲנִשִּׁי חָצֵר נִשְׁעָנָה אֶחָד מֵהֶן וְלֹא עֶרֶב, בֵּיתוֹ אֲסוּר מִלְּהַכְנִיס וּמִלְּהוֹצִיא, לוֹ וְלָהֶם, וְנִשְׁלָהֶם מִתְּרִין, לוֹ וְלָהֶם. נִתְּנוּ לוֹ רְשׁוּתוֹ, הוּא מִתֵּר וְהֵן אֲסוּרִין. הֵיוּ שְׁנַיִם, אוֹסְרִין זֶה עַל זֶה, נִשְׁאָחַד נוֹתֵן רְשׁוּת וְנוֹטֵל רְשׁוּת, שְׁנַיִם נוֹתְנִים רְשׁוּת וְאֵין נוֹטֵלִין רְשׁוּת.

אחד שכח לערב, וביטל את רשותו בחצר לאלו שעירבו	לו	אסור - כי הבית שלו והחצר שלהם	מותר - כי הוא נחשב אורח שלהם	ביתם
	להם	אסור - כי הבית שלו והחצר שלהם	מותר - כי הבתים והחצרות שלהם	ביתו
אחד שכח לערב, ואלו שעירבו ביטלו לו את רשותם בחצר	לו	מותר – כי הבית והחצר שלו	אסור – כי הבתים שלהם והחצר שלו	ביתו
	להם	אסור – כי רבים לא נחשבים אורחים של יחיד	אסור – כי הבתים שלהם והחצר שלו	ביתם
שניים שכחו ולא עירבו, וביטלו לאלו שעירבו את רשותם בחצר	לשניים	אסור – כי הבית של אחד מהם והחצר של אלו שעירבו	מותר – כי הם אורחים של אלו שעירבו	בתי השניים שלא עירבו
	לאלו שעירבו	אסור – כי הבית של אחד מהם והחצר של אלו שעירבו	מותר כי הבתים והחצרות של אלו שעירבו	בתי אלו שעירבו
שניים שכחו ולא עירבו, ואלו שעירבו ביטלו את רשותם בחצר לשניים שלא עירבו.	לשניים	אסור- כי הבית של אחד מהשניים והחצר של שניהם	אסור- כי הבית של אלו שעירבו והחצר של שניהם	בתי השניים שלא עירבו
	לאלו שעירבו	אסור- כי הבית של אחד מהשניים והחצר של שניהם	אסור- כי הבית של אלו שעירבו והחצר של שניהם	בתי אלו שעירבו

עירובין פרק ו' משנה ח'

‘חֲמֵשׁ חֲצֵרוֹת פְּתוּחוֹת זֶו לָזוּ וּפְתוּחוֹת לְמָבוֹי, עִרְבוּ בְּחֲצֵרוֹת וְלֹא נִשְׁתַּתְּפוּ בְּמָבוֹי, מִתְרִין בְּחֲצֵרוֹת וְאִסּוּרִין בְּמָבוֹי. וְאִם נִשְׁתַּתְּפוּ בְּמָבוֹי, מִתְרִין כָּאֵן וְכֵאֵן. עִרְבוּ בְּחֲצֵרוֹת וְנִשְׁתַּתְּפוּ בְּמָבוֹי, וְשָׁכַח אֶחָד מִבְּנֵי חֲצֵר וְלֹא עִרְבַּ, מִתְרִין כָּאֵן וְכֵאֵן. מִבְּנֵי מָבוֹי וְלֹא נִשְׁתַּתְּףָּ, מִתְרִין בְּחֲצֵרוֹת וְאִסּוּרִין בְּמָבוֹי, נִשְׁתַּתְּפוּ בְּחֲצֵרוֹת כְּחֲצֵר לְבָתִּים’.

להוציא מהבתים לחצר	להוציא מהחצרות למבוי	
מותר – כי עשו עירובי חצרות	אסור – כי לא עשו שיתופי מבואות	עירבו בחצרות ולא השתתפו במבוי
מותר – כי עשו שיתופי מבואות בפת ופת כשר לעירוב	מותר – כי עשו שיתופי מבואות	השתתפו במבוי בפת ולא עירבו בחצרות
אסור – כדי שלא תשתכח תורת עירוב מן התינוקות	מותר – כי עשו שיתופי מבואות	השתתפו במבוי ביין ולא עירבו בחצרות
מותר – כי עשו עירובי חצרות	מותר – כי עשו שיתופי מבואות	עירבו בחצרות והשתתפו במבוי
מותר – כיון שעשו עירובי חצרות ורק אחד שכח, אין את גזירת חז"ל וסומכים על השיתוף	מותר - כי עשו שיתופי מבואות	עירבו בחצרות והשתתפו במבוי, ושכח אחד לערב עירובי חצרות
מותר – כי עשו עירובי חצרות	אסור - כי חסר אחד בשיתופי מבואות	עירבו בחצרות והשתתפו במבוי, ושכח אחד להשתתף בשיתופי מבואות

עירובין פרק ו' משנה ט'

נְשֵׂתֵי חֲצֵרוֹת, זוּ לִפְנֵים מִזֶּה, עֵרְבָה הַפְּנִימִית וְלֹא עֵרְבָה הַחִיצוֹנָה, הַפְּנִימִית מִתְּרַת וְהַחִיצוֹנָה אֲסוּרָה. הַחִיצוֹנָה, וְלֹא הַפְּנִימִית, נִשְׁתִּיחֶן אֲסוּרוֹת. עֵרְבָה זוּ לְעֶצְמָהּ וְזוּ לְעֶצְמָהּ, זוּ מִתְּרַת בְּפָנֶי עֶצְמָהּ וְזוּ מִתְּרַת בְּפָנֶי עֶצְמָהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹסֵר הַחִיצוֹנָה, שֶׁדְּרִיסַת הָרֶגֶל אוֹסְרָתָהּ. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵין דְּרִיסַת הָרֶגֶל אוֹסְרָתָהּ:

החיצונה		הפנימית		
הטעם	הדין	הטעם	הדין	
לא ערבה	אסורה	ערבה	מותרת	ערבה רק הפנימית
רגל האסורה במקומה אוסרת	לת"ק- אסורה	לא ערבה	אסורה	ערבה רק החיצונה
דריסת הרגל אוסרת	לר"ע- אסורה			
אין דריסת רגל אוסרת	לחכמים- מותרת			
רגל המותרת במקומה אינה אוסרת	לת"ק- מותרת	ערבה	מותרת	ערבו שתיהן
דריסת הרגל אוסרת	לר"ע- אסורה			
אין דריסת רגל אוסרת	לחכמים- מותרת			

עירובין פרק ו' משנה י'

נָתַנוּ עֲרוּבֵן בְּמָקוֹם אֶחָד, וְשָׁכַח אֶחָד, בֵּין מִן הַפְּנִימִית בֵּין מִן הַחִיצוֹנָה, וְלֹא עִרְבָה, נִשְׁתַּיֵּהוּ אֲסוּרוֹת.

בני החיצונה		בני הפנימית			
הטעם	הדין	הטעם	הדין		
אחד מהם לא עירב	אסורים	העירוב לא אצלם	אסורים	שכח אחד מהחיצונה	העירוב בחיצונה
דריסת הרגל של הפנימית אוסרת עליהם	אסורים	אחד מהם לא עירב	אסורים	שכח אחד מהפנימית	
אין להם עירוב	אסורים	נפרדים מהחיצונה	מותרים	שכח אחד מהחיצונה	העירוב בפנימית
העירוב לא אצלם	אסורים	אחד מהם לא עירב	אסורים	שכח אחד מהפנימית	